

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/876/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614210093
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6614210093.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom collection, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, IČO: 47 150 513, zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, IČO: 36 862 711, proti odporkyni T. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. R., t. č. na neznámom mieste, v konaní zastúpenej opatrovníkom Gabrielom Erdélyim, zamestnancom Okresného súdu Lučenec, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum č. 2, IČO: 42 326 923, právne zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum č. 2, v konaní o zaplatenie 652,07 € s príslušenstvom o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 8C/117/2014-96 zo dňa 22. 06. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal (tretí výrok) m e n í tak, že navrhovateľ j e p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 72,73 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Navrhovateľ j e p o v i n n ý nahradiť trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v odvolacom konaní vo výške 27,48 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 69,53 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 22,01 € od 18.07.2011 do zaplatenia, 9,50 % ročne zo sumy 25,51 € od 18.08.2011 do zaplatenia a 9,50 % ročne zo sumy 22,01 € od 18. 09. 2011 do zaplatenia, všetko na účet vedený v C. banke, a. s., číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol XXXXXXXXXXX, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok); vo zvyšnej časti (t.j. v časti o zaplatenie sumy 582,54 € spolu s 9,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 582,54 € od 18.10.2011 do zaplatenia) návrh navrhovateľa zamietol (druhý výrok); súčasne rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (tretí výrok).

Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil ustanovením § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Navrhovateľ mal voči odporkyni čiastočný úspech, neúspešný bol v prevažnej časti, okresný súd preto v súlade s citovaným zákonným ustanovením žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. Okresný súd sa nestotožnil s tvrdením právneho zástupcu vedľajšieho účastníka o tom, že vstúpil do konania na podporu spotrebiteľa „len v rozsahu, v ktorom sú navrhovateľom porušované jeho spotrebiteľské práva“ z dôvodu, že vedľajší účastník môže vstúpiť len do celého konania a nie do jeho časti; okresný súd poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/423/2013 zo dňa 15.08.2013. Keďže odporkyni nevzniklo právo na náhradu trov, v konaní nemala plný úspech, nevzniklo právo na náhradu trov konania ani vedľajšiemu účastníkovi. Nepriznanie práva na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi odôvodnil okresný súd

neúčelnosťou trov vynaložených vedľajším účastníkom vzhľadom na to, že ním uvádzané okolnosti boli takého charakteru, ktoré súd preskúmava aj zo svojej úradnej povinnosti.

Proti rozsudku okresného súdu vo výroku, ktorým žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, podal včas odvolanie vedľajší účastník. Rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa právneho názoru prvostupňového súdu, vyjadreného v rozsudku a následne aplikovaného pri určení trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, vedľajší účastník nemá možnosť čiastočného vstupu do konania, ale iba do celého konania. Navrhovateľ v prejednávanej veci spojil do návrhu dva skutkovo a právne samostatné nároky. Jedným bol nárok na úhradu ceny za poskytnuté služby právnym predchodcom navrhovateľa a druhým nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Vedľajší účastník vstúpil do konania na podporu spotrebiteľa len v rozsahu, v ktorom boli navrhovateľom porušované spotrebiteľské práva a v tejto časti bol plne úspešný. Krajský súd v Prešove v uznesení sp. zn. 3Co/73/2013 zo dňa 03. 07. 2013, vyjadril právny názor o možnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania len v tej časti, v ktorej považuje nárok za uplatňovaný v rozpore s právom na ochranu spotrebiteľa. S názorom okresného súdu o neúčelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nesúhlasil, pričom poukázal na príklady rozhodnutí súdov, kedy súdy ex offo nepristúpili ku kontrole zmluvných podmienok v zmysle § 153 ods. 3, 4 O.s.p.. Vedľajší účastník trval na názore, že mal v konaní voči navrhovateľovi v časti, v ktorej namietal porušenie práv spotrebiteľa plný procesný úspech, a preto mu mal prvostupňový súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. priznať plnú uplatnenú náhradu trov konania vo výške 92,44 €. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/182/2013 zo dňa 23.10.2013, ktorý dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom v identickej právnej otázke vo vzťahu k náhrade trov vedľajšieho účastníka konania. Ak by sa odvolací súd nestotožnil s argumentáciou vo vzťahu § 142 ods. 1 O.s.p., tak vedľajšiemu účastníkovi jednoznačne vznikol nárok na náhradu trov konania voči navrhovateľovi podľa § 142 ods. 2 O.s.p., t.j. podľa pomerného procesného úspechu odporkyne, na strane ktorej vystupoval, predstavujúci 78 % (89 % - 11 %). Uplatnil si trovy odvolacieho konania, ktoré vyčíslil vo výške 27,48 €.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu navrhol odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne odmietnuť ako podané neoprávnenou osobou. Na podanie odvolania vedľajším účastníkom sa vyžaduje prejav vôle hlavného účastníka, ktorý v danom prípade takýto prejav vôle neposkytol, bol nečinný a nevyužil svoje právo podať odvolanie. V predmetnom konaní sa o právach a povinnostiach vedľajšieho účastníka nerozhoduje, rozhodnutie ovplyvní výlučne hlavných účastníkov, preto by vedľajší účastník nemal bez vedomia hlavného účastníka podávať opravné prostriedky. Poukázal na to, že účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, a teda pomoc v spore niektorému z účastníkov. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie, to však neplatí pre také štádium konania, v ktorom súd rozhoduje o návrhu platobným rozkazom (tzv. skrátene konanie), kedy sa táto pomoc môže najskôr prejaviť, až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor hlavným účastníkom. Na vstup vedľajšieho účastníka do konania je nevyhnutný výslovný súhlas účastníka, ktorého záujmy chce v konaní podporovať; odporca takýto súhlas neudelil. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05.02.2013, ako aj na legislatívne zmeny § 93 O. s. p..

Opatrovník odporkyne sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, považujúc odvolanie za dôvodné, podľa ustanovenia § 220 O.s.p. zmenil z nasledovných dôvodov:

Podľa § 142 ods. 2 O. s. p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu právo.

Odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že navrhovateľ sa voči odporkyni domáhal zaplatenia istiny 652,07 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 22,01€ od 18.07.2011 do zaplatenia, zo sumy 25,51 € od 18.08.2011 do zaplatenia, zo sumy 22,01 € od 18.09.2011 do zaplatenia a zo sumy 582,54 € od 18.10.2011 do zaplatenia titulom dlžnej odplaty za poskytnuté elektronické komunikačné služby a z titulu zmluvnej pokuty podľa zmluvy o pripojení, vrátane náhrady trov konania. Dňa 01.10.2014 doručil vedľajší účastník okresnému súdu oznámenie o vstupe do konania na strane

odporkyne. Vo vyjadrení zo dňa 17.10.2014 vedľajší účastník uviedol, že do konania vstúpil na podporu odporkyne len v rozsahu uplatňovanej zmluvnej pokuty; zaoberal sa analýzou spotrebiteľského vzťahu, založeného zmluvou o pripojení; poukázal na neprijateľnosť zmluvnej podmienky, týkajúcej sa zmluvnej pokuty v spornej zmluve o pripojení a tým jej neplatnosť; uviedol rozhodnutia súdov, ktorými bola rovnaká zmluvná podmienka, aká bola použitá v zmluve, uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou, vyhlásená za neprijateľnú; vzhľadom na uvedené žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania, ktoré si uplatnil vo výške 92,44 €. O námietke navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania rozhodol okresný súd uznesením č. k. 8C/117/2014-63 zo dňa 04.11.2014, ktorým vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane odporkyne pripustil. Vzhľadom nato, že sa okresnému súdu nepodarilo zistiť adresu odporkyne, ustanovil jej v konaní opatrovníka uznesením č. k. 8C/117/2014-70 zo dňa 14.11.2014. Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 17Co/1448/2014-84 zo dňa 07.05.2015 zmenil uznesenie okresného súdu, ktorým pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania tak, že návrh navrhovateľa na vyslovenie neprípustnosti zamietol. Vo veci samej rozhodol okresný súd rozsudkom vyhláseným dňa 22.06.2015, ktorý napadol odvolaním vedľajší účastník.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok, vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Pre správne rozhodnutie v tomto konaní je preto potrebné primárne zodpovedať na otázky, či vedľajší účastník, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastúpením môže vzniknúť právo na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. (v znení účinnom do 31.12.2014) nastávajú už okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu (bez ohľadu na konkrétnu fázu právoplatne neskončeného konania); výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane nie je potrebný (zo znenia ustanovenia § 93 ods. 2 a 3 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014 nevyplývala zákonná podmienka výslovného súhlasu účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania); prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd z vlastnej iniciatívy neskúma; dôvodom nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámi súdu po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania; následný súhlas podporovaného účastníka sa vyžaduje len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykoná (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05.02.2013); na podanie odvolania proti rozhodnutiu o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, tento súhlas podporovaného účastníka nepotrebuje, pretože takéto rozhodnutie vyznieva priamo v jeho neprospech; vyššie uvedené závery sa v plnej miere uplatnia len vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, ktorým je právnická osoba, založená za účelom ochrany práv spotrebiteľa.

Na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že od účinnosti novely Občianskeho súdneho poriadku, vykonanej zákonom č. 353/2014 Z. z., účinným od 01.01.2015, je v ustanovení § 93 ods. 3 O.s.p. za prvú vetu vložená nová druhá veta („Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada“); predmetný zákon v tejto súvislosti nezakotvil žiadne prechodné ustanovenia; v zmysle ustálených procesných zásad sa preto zákon č. 353/2014 Z. z. v plnom rozsahu aplikuje aj na všetky neskončené súdne konania; súčasne podľa zásady zákazu priamej retroaktivity platí, že všetky účinky procesných úkonov, ktoré nastali podľa právneho stavu, účinného do 31.12.2014, zostávajú v týchto konaniach v plnej miere zachované a nie je možné spätne vyžadovať splnenie podmienok, zavedených novou právnou úpravou, ktoré právnou úpravou účinná do 31.12.2014 nevyžadovala.

Z § 93 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (do Občianskeho súdneho poriadku bolo zavedené s účinnosťou od 15.10.2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky č. 10a k ustanoveniu § 93 ods. 2 O.s.p.) považuje aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže

§ 93 ods. 2 O.s.p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k § 93 ods. 1 O.s.p. špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z § 93 ods. 1 O.s.p., ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania. Z toho jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, vedľajší účastník má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník s tým, že nemusí preukazovať svoj právny záujem na jeho výsledku, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporkyne (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava, uvedená v § 93 ods. 2 O.s.p.. Z § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p. možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Súčasne platí, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Odvolať je dôvodné. Na rozhodnutie súdu o priznaní náhrady trov konania v prípade čiastočného úspechu je potrebné vždy vypočítať rozdiel pomerných úspechov účastníkov konania a až vo veľkosti výsledku priznať jednému - úspešnejšiemu účastníkovi trovy konania. Len v prípade, že by bol pomer úspechu a neúspechu účastníkov približne rovnaký (50 % alebo blízky tomuto pomeru), mohol by súd rozhodnúť o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V predmetnej veci prvostupňový súd vyhovel nároku navrhovateľa na zaplatenie ceny poskytnutých telekomunikačných služieb v sume 69,53 € a jeho nárok na zmluvnú pokutu vo výške 582,54 € zamietol. Pri rozhodovaní o trovách konania bola preto na mieste aplikácia ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., avšak podľa zistenia odvolacieho súdu okresný súd nesprávne určil pomer úspechu a neúspechu účastníkov konania vo vzťahu k predmetu konania a výsledku konania. V časti o zaplatenie sumy 69,53 € s príslušenstvom vzniklo právo na náhradu trov konania navrhovateľovi a v časti o zaplatenie sumy 582,54 € s príslušenstvom odporkyni. Miera úspechu u navrhovateľa predstavuje 10,66%, u odporkyne 89,34 %, čo v konečnom dôsledku znamená, že odporkyňa bola v konaní úspešná v rozsahu 78,68 %, a preto jej v rovnakej miere voči navrhovateľovi vznikol aj nárok na náhradu trov konania, ktoré počas konania zaplatila. V prejednávanej veci nešlo o prípad, kedy by bol pomer úspechu a neúspechu účastníkov približne rovnaký, preto nebol dôvod na vyslovenie nepriznania práva na náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov, ako to urobil vo svojom rozhodnutí prvostupňový súd.

Keďže zamietnutím návrhu navrhovateľa v prevažnej časti vzniklo právo na náhradu trov konania úspešnejšej odporkyni, vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil si náhradu trov konania za poskytnuté právne služby. Zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva nemožnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia. Aj kvalifikované vyjadrenie vedľajšieho účastníka, v ktorom poukázal na neprijateľnosť zmluvnej podmienky týkajúcej sa zmluvnej pokuty, a ktorého závery boli sčasti prenesené do odôvodnenia rozsudku okresného súdu, bolo jedným z dôvodov prevažného zamietnutia návrhu navrhovateľa, a teda malo priamy vplyv na spôsob skončenia sporu. Trovy konania vedľajšieho účastníka preto pokladal odvolací súd za účelne vynaložené.

Vedľajší účastník žiadal v prípade úspechu vo veci priznanie náhrady trov konania vo výške 92,44 €, vyčíslenie ktorých súdu predložil vo vyjadrení zo dňa 17.10.2014. Uplatnil len nevyhnutné právne úkony, ktoré boli potrebné na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva odporkyne, avšak trovy konania nesprávne vyčísliť, pretože za základ pre výpočet odmeny zobral len časť predmetu konania, a to uplatnenú zmluvnú pokutu vo výške 582,54 €. Nesprávnosť vyčíslenia trov konania spôsobila mylnú domnienku vedľajšieho účastníka o tom, že vstúpil do konania len v časti uplatneného nároku na náhradu škody. Tak ako prvostupňový súd správne uviedol, vedľajší účastník na strane odporkyne si nemôže vybrať, v akej časti uplatnenej pohľadávky s príslušenstvom do konania vstupuje; konania sa môže zúčastniť len ako celku. Za základ pre výpočet odmeny za poskytnuté právne služby mal vedľajší účastník vziať celú navrhovateľom uplatnenú sumu vo výške 652,07 €, tvoriacu predmet konania, a nie len jej časť vo výške 582,54 €. Vychádzajúc z tarifnej hodnoty veci v sume 652,07 € by predstavovala správne vyčíslenú náhradu trov konania vedľajšieho účastníka za 1.prevzatie a prípravu právneho

zastúpenia vrátane prvej porady s klientom v sume 41,50 € (§13a ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) spolu s režijným paušálom 8,04 € a 2.vyjadrenie zo dňa 17.10.2014 vo výške 41,50€ (§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) spolu s režijným paušálom v sume 8,04 €, celkom suma 99,08 €. Keďže je súd pri rozhodovaní o trovách konania podľa § 151 ods. 1 O. s. p. viazaný návrhom, a to i v prípade, že trovy konania nie sú vyčíslené v správnej výške, vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne patrí za jeden úkon právnej služby náhrada trov konania, avšak len v uplatnenej sume 38,18 € spolu s režijným paušálom v sume 8,04 €. Vzhľadom na pomer úspechu účastníkov v konaní odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne tak, že vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane úspešnejšej odporkyne priznal právo na náhradu trov konania vo výške 72,73 € (78,68 % z 92,44 €), ktoré je navrhovateľ povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Mgr. Petra Masaroviča, vedený v H., a. s., č. ú.: XXXXXXXXXX/XXXX (IBAN: B XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX).

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd, považujúc odvolanie vedľajšieho účastníka za dôvodné, podľa § 220 O.s.p. rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vedľajší účastník bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a uplatnil trovy odvolacieho konania, ktoré však vychádzajú v predmetu konania vo výške 582,54 € nesprávne vyčíslil. Predmet konania predstavuje suma 652,07 €, a preto správne vyčíslené trovy odvolacieho konania by mali predstavovať odmenu právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za jeden úkon, a to odvolanie proti výroku o trovách konania zo dňa 11. 09. 2015 vo výške 20,75 € (odmena znížená na polovicu podľa § 13a ods. 2 písm. b/ Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., pretože nešlo odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej; vzhľadom na predmet konania predstavovala odmena za jeden úkon právnej služby sumu 41,50 € a to podľa § 10 ods. 1 a 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.) spolu s režijným paušálom v sume 8,39 €, teda celkom sumu 29,14 €. Keďže je súd pri rozhodovaní o trovách konania podľa §151 ods. 1 O. s. p. viazaný návrhom, nemôže ho prekročiť, a to i v prípade, že trovy konania nie sú vyčíslené v správnej výške, vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne za uvedený úkon právnej služby priznal náhradu trov konania, avšak len v uplatnenej výške 27,48 €, ktoré je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O. s. p. povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporkyne.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.